

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5771

гр. София, 12.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
закрито заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **12269** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Делото е образувано по жалба на жалба на Н. И., гражданин на П., роден на г., чрез адв. И. Г., срещу отказ за издаване на виза вид „С“ за Република България от 23. 10. 2025 г. на завеждащ консулска служба в Обединени Арабски Емирства.

С Решение № 3841 / 29. 01. 2026 г. е отменен оспорения отказ и преписката е върната за ново произнасяне. Решението е връчено на жалбоподателя на 05. 02. 2026 г. и на ответника на 04. 02. 2026 г.

С молба от процесуалния представител на жалбоподателя от 04. 02. 2026 г., се иска изменение на решението в частта му за разноските, като се иска присъждане на адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, съдът е изпратил копие от молбата до ответника по настоящото дело, който на 10. 02. 2026 г. е депозирал становище за недопустимост на искането, поради липсата на представен списък на разноските, евентуално неговата неоснователност.

Съдът като взе предвид, че така подадената молба, е подадена в срока за обжалване на решението, същата е и процесуално допустима. В тази връзка е неоснователно възражението на ответника, тъй като жалбоподателят е представил списък на разноските.

По същество, искането е неоснователно.

С решението съдът е присъдил единствено разноски за внесена държавна такса в размер на 10 лв., тъй като такива доказателства има представени по делото. От страна на процесуалния представител са претендирани и адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв., които разноски съдът не е присъдил, тъй като няма доказателства за действителното им заплащане. В тази връзка съдът е обсъдил представения договор за правна защита и съдействие, в който има уговорено възнаграждение в размер на 1500 лв., но същото е платимо по банкова сметка, като няма представени доказателства за тяхното заплащане.

При това положение със съдебното решение са присъдени единствено разноски за внесената държавна такса.

С молбата за изменение на разноските е представено платежно нареждане за заплатени 1550 лв.

по сметка на И. Г., като се сочи, че е допусната техническа грешка.

Съдът въпреки така посоченото доказателство, намира че не се налице основания за изменение на решението в частта му за разноските.

Безспорно към датата на приключване на устните състезания по делото, не са представени доказателства за направените разноси, поради което липсва основание за тяхното присъждане.

Представените доказателства са след постановяване на съдебния акт, поради което не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение, тъй като е налице пропуск от страна на процесуалния представител да представи същите до приключването на производството.

От друга страна, това платежно нареждане отново не доказва реално извършените разходи.

Видно е, че като основание в платежното нареждане се сочи „по дог 30. 10. 25 + ДТ АССГ“. Действително, представения по делото договор за правна защита и съдействие е от 30. 10. 2025 г., но страна по нето е жалбоподателят, а в платежното нареждане като наредител е посочена Е. И. А., поради което не може безспорно да се каже, че касае същият договор. Освен това сумата е 1550 лв., която трябва да включва адвокатското възнаграждение от 1500 лв. и 50 лв. държавна такса, но в конкретния случай жалбоподател е физическо лице и съгласно представената вносна бележка е внесена държавна такса в размер на 10 лв.

С оглед изложеното и след като липсват доказателства, че страната е направила някакви разноси до приключване производството до делото, то такива и не следва да се присъждат, поради което липсва основание за изменение на постановения съдебен акт, в частта му за разноските.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, I отделение - 5 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на пълномощника на жалбоподателя, постъпило на 04. 02. 2026 г., за изменение на Решение № 3841 / 29. 01. 2026 г. в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :